

zborul ei? Ba zboară în sus, ba se întoarce în jos, înaintează puțin, apoi este întoarsă mult înapoi. Așa este și omul purtat de vânturile mincinoasei învățături. Dar la fel cum pasărea își află odihna în crengile dese ale copacului și privește liniștită din adăpostul ei furtuna tot mai furioasă, așa și omul își află pacea când aleargă la Biserică. Din liniștitul său adăpost el privește la oamenii înrăiți,

copleșiți de furtuna din afara Bisericii, care întârzie a-și afla adăpost sub îmbelșugatul ei har. Și se roagă Domnului:

„Unește pre dâșii cu Sfânta ta sobornicească și apostolicească Biserică, ca și aceștia, împreună cu noi, să slăvească Preacinstitul și de mare cuviință numele lui Dumnezeu, cel lăudat întru Sfânta Treime”.

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

PROGRAMUL LITURGIC

Marți 24 decembrie	18:00	Vecernia și Litia
Miercuri 25 decembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Nașterea Domnului (Crăciunul)
Joi 26 decembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Soborul Maicii Domnului
Vineri 27 decembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Sfântul Apostol, întâiul Mc. și Arhidiacon Ștefan
Sâmbătă 28 decembrie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 29 decembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Galateni 1, 11-19; Ev. Matei 2, 13-23; glas 3, voscr. 6 → Duminică după Nașterea Domnului (a Sfinților Iosif Logodnicul, David Prorocul și Iacob, rudenia Domnului, Fuga în Egipt)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului vă puteți abona pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Tot ceea ce faceți, toată muncă voastră, poate contribui la mântuirea voastră. Depinde de tine, de felul în care o faci.” – Părintele Sofronie de la Essex

Nr. 324 / 22 decembrie 2019

PĂRINTELE
STEPHEN FREEMAN

PAROHIA „SFÂNTA ANA”
TENNESSEE, S.U.A.

DUMNEZEU ESTE
PRETUTINDENI PREZENT
SĂ FIM ȘI NOI PREZENȚII!

“Tot ceea ce faceți, toată muncă voastră, poate contribui la mântuirea voastră. Depinde de tine, de felul în care o faci. Istoria este plină de călugări care au devenit mari sfinți în timp ce lucrau în bucătărie sau spălând cearșafuri. Calea mântuirii constă în a lucra fără patimă, în rugăciune. Fie ca Dumnezeu să vă dea puterea de a păstra sufletul, mintea și inima voastră în duhul lui Hristos. Apoi, tot ceea ce vi se întâmplă poate fi foarte rapid transformat radical. Ceea ce a fost obositor și descurajator va dispărea, transformat de dorința voastră de a fi acolo unde este Hristos, Dumnezeul vostru.”

– Părintele Sofronie de la Essex

Cuvintele înțelepte ale bătrânului nu numai că sunt bune pentru mântuirea noastră (care

este mereu la îndemână), ci ne reamintesc că nu ar trebui să ne împărțim viețile în două lumi. Chiar și călugării trebuie să spele vase. Dacă admitem că o parte din viață noastră este ciudată, lipsită de sens, dar necesară, în timp ce alte părți ale vieții noastre sunt interesante și valoroase pentru Dumnezeu, atunci noi am creat un univers cu două etaje a lumii noastre interioare. Această parte a vieții mele nu are nici o valoare – în timp ce această parte este de mare valoare. Aceasta, desigur, este o prostie. Chiar și slujba în Sfântul Altar constă adesea în spălarea vaselor.

Cuvintele bătrânului ne învață că problema universului cu două etaje se găsește în primul rând în inima noastră – nu în cultura din jurul nostru, nici în sarcinile pe care le găsim la îndemână. Dumnezeu este pretutindeni prezent și plinește toate lucrurile. El este prezent și plinește chiar și diferitele sarcini “ciudate” pe care le întreprindem. Nici o sarcină nu este nedemnă de noi. Mama Lui Dumnezeu a schimbat scutecele Dumnezeului cerului. Dragostea noastră pentru cei din jurul nostru nu ar trebui să fie mai puțină. Suntem mișcați sufletește când citim în Evanghelia după Ioan că „Iisus a plâns” la mormântul lui

Lazăr, prietenul Său. Fecioara Maria L-a auzit plângând cu mult timp înainte precum fac toți copiii. Nici mama (sau tatăl) nu ar trebui să dea mai puțină valoare plângerii copiilor lor. Dumnezeu a înțeles totul de dragostea Lui, transformând lumea în scena mântuirii noastre. Slavă lui Dumnezeu pentru toate lucrurile!

Sursa: manastireasuruceni.md

SFÂNTUL NOU MUCENIC ȘI MĂRTURISTOR ILARION TROIȚKI

1886 – 1929

FĂRĂ BISERICĂ NU EXISTĂ CREȘTINISM

- PARTEA A II-A -

Duhul lui Dumnezeu trăiește în Biserică. Nu este o teză uscată și dogmatică, păstrată numai din respect față de ceea ce este vechi. Nu, acesta este chiar adevărul; adevărul ce poate fi trăit și cunoscut de către tot cel ce s-a pătruns de conștiința Bisericii. Graiul omenesc nu poate să vorbească decât vag și neclar despre această viață plină de har. Sfântul Ilarie din Poitiers avea dreptate să spună că „*virtutea osebitoare a Bisericii este aceea că ea se face ușor de înțeles de îndată ce*

o primești”. Cel ce are o viață bisericească știe ce este viața bisericească; el nu are nevoie de dovezi. Dar pentru cel ce nu o are, ea este ceva ce nu se poate dovedi. Pentru un mădular al Bisericii, țelul vieții sale întregi trebuie să fie neconținut acela de a se uni din ce în ce mai mult cu viața Bisericii și, în același timp, să propovăduiască altora despre Biserică, neînlocuind-o cu Creștinismul, neînlocuind viața cu o învățătură uscată și abstractă. Prea adeseori se vorbește despre insuficiența vieții în Biserică, despre „reînsuflețirea” Bisericii. Toată această discuție este greu de înțeles și suntem foarte înclinați a o socoti cu totul fără noimă. Viața în Biserică nu poate niciodată să se împuțineze, fiindcă Duhul Sfânt locuiește în ea până la sfârșitul veacurilor.

În Biserică este viață, și numai oamenii neîmbisericiți nu observă această viață. Viața Duhului lui Dumnezeu este de neînțeles pentru omul ce pricepe doar cu mintea; ba îi poate părea chiar nebunească, fiindcă ea este accesibilă numai omului ce pricepe cu duhul. [...] Din nefericire, noi înșine prețuim prea puțin Biserica noastră și marea binecuvântare a unei vieți bisericești. Nu ne mărturisim cu cutezanță, în chip limpede și hotărât credința în Biserică. Deși

creдем în Biserică, parcă mereu ne cerem iertăciune pentru faptul că încă creдем în ea. Citim articolul al 9-lea din Simbolul Credinței fără nici o bucurie deosebită, și poate chiar cu un simțământ de vinovăție. Omul cu conștiință bisericească se confruntă azi cu exclamația poemului în proză al lui Turgheniev: „Încă mai crezi? Se vede că ești un om cu totul înapoiat!”. Și câți oare au destulă îndrăzneală ca să mărturisească cu vitejie: „Da, cred întru Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolicească Biserică, aparțin Sfintei Biserici Ortodoxe.” [...]

Cel mai adesea, la întrebarea „*Au nu cumva și tu ești din ucenicii lui Hristos?*” suntem înclinați a răspunde: „*Nu-L știu pre El*”. Trebuie deci să socotim ca pe una din nevoile cele mai vitale ale vremii de azi mărturisirea deschisă a adevărului de netăgăduit că Hristos a făurit tocmai Biserica și că este absurd să separi Creștinismul de Biserică și să vorbești de vreun oarecare Creștinism separat de Sfânta Biserică a lui Hristos. [...]

Vom încheia cuvântul nostru cu o pildă de felul celor folosite de Sfinții Părinți: Biserica este ca un stejar uriaș, iar omul din afara Bisericii ca o pasăre în vijelie. Vedeți cum se luptă nefericita pasăre, cât de zbuciumat este